

کِتَابِ اِسْتِر

پیشگفتار

ای کِتَاب دَ بَارِه نِجَاتِ یَهُودِیَا از
یِگ قَتْلِ عَامِ نَوِشْتِه شُدِه. زَمَانِی کِه
یَهُودِیَا دَ قَلَمَرَوِ شَهَنشَاهِ فَاרِس دَ عِنَوَانِ
اَسِیر و بَیگَنه زِندگی مُوِکد، دَ پَایِتختِ
شَهَنشَاهِ فَارِس اِیْنی وَاقِعه رُخ دَد:
خَشَایَارشَاه یِگ مِهمَانِی تَرْتِیب دَد و
حَاضِرِ بَاشای خُورِه رِی کد کِه مَلِکِه

وَشْتی رِه کُوی کُنِه، ولِے اُو اَمِرِ پادشاه
رِه نادیده گِرِفْت و نَمَد. اوخته
خشیار شاه قار شُدِه مَلِکِه و شْتی رِه از
مقام شی بر طرف کد. بعد از چند
وخت دَ اَمِرِ پادشاه دُخترای نُوربند از
تمامِ ولایت های فارس کُوی شُد تا
یکی ازوا اِنْتِخاب شُنِه و جای مَلِکِه
و شْتی رِه بَگیرِه. اوخته اِسْتِر که دُخترِ
فرزندی موردِ خای یهودی بُود ام دَ
قصرِ خشیار شاه بُرده شُد تا دَ عِنوان
مَلِکِه اِنْتِخاب شُنِه.

مَوْضوع های برجسته امزی کِتاب

اینیا آسته:

فهرستِ عنوانها

خشیار شاه مَلِکَه ره بر طرف مُونه
(فصلِ ۱ آیه ۱)

اِسْتِر مَلِکَه مُوشه (۱:۲)

موردِخای پادشاه ره نِجات مِیدیه
(۱۹:۲)

نقشه هاماَن بَلَدِه نابُود کدوَن
یَهُودیا (۱:۳)

موردِخای از اِستِر درخاستِ کومک
مُونه (۱:۴)

اِستِر پادشاه و هامان ره مهمو مُونه
(۱:۵)

هامان میخایه موردِخای ره دار
بزنه (۹:۵)

پادشاه موردِخای ره صاحبِ مقام و
اِحترام مُونه (۱:۶)

شِکستِ هامان و تَرْقی موردِخای
(۱۴:۶)

هامان دَ دار اوزو مُوشه (۱:۷)

حُکمِ پادشاه دَ نفعِ یهودیا (۱:۸)

یهودیا دُشمنای خُو ره نابود مُونه
(۱:۹)

خشایارشاه مَلِکه ره برطرف
مُونه

۱ دَ زمانِ حُکمرانی

خشایارشاه، امو خشایارشاه که از
هندوستان تا کُوش دَ بله یگ صد و

بیست و هفت ولایت حُکمرانی مُوِکد،

اینی واقعہ رُخ دَد: ② دَ امزُو زمانِ

وختیکہ خشایارشاہ دَ بِلہ تَحَتِ

پادشاهی خُو دَ قَصِرِ شُوشِ شِشْتُد، ③

اُو دَ سالِ سِوَمِ پادشاهی خُو بِلدہ پِگِ

نفرای دَربار و خِدْمَتگَرایِ خُو یِگِ

مِهمانی تَرْتِیب دَد. قُدْرَتَمَندایِ فارس و

ماد، کُتہ سَرا و والی های ولایت ها ام دَ

اُونجی حُضُور دَشت. ④ اوختہ اُو

مال و دارایی پادشاهی خُو و شان و

شَوکَتِ بُزُرگی خُو رَہ بِلدہ روزایِ کَلو،

یعنی یِگِ صد و هشتاد روز نِشو دَد.

⑤ وختی امو روزا خلاص شُد،

پادشاه بَلَدِه تمامِ کسای که دَ پایتخت دَ
شُوش بُود، بَلَدِه ریزه و کُتّه دَ حَولی
باغِ خانِه پادشاه یگِ مِهمانی هفت

روزه دَد. ⑥ دَ اُونجی پرده های کتانِ
سفید و لاجوردی قد ریشمه های کتانِ
سفید و چُوغِ ارغوانی دَ حلقه های

نُقرهیی دَ بَلِه سَتُون های سنگِ مَرمرِ
سفید اوزو شُد و تَخْت های طِلّایی و
نُقرهیی دَ بَلِه سنگفرشی که از سنگِ

اَلگک و مَرمرِ سفید، دُر و مَرمرِ سیاه
بُود، ایشته شُد. ⑦ وُچی کدنی ها دَ

جام های طَلّایی که جام های رقم رقم
بُود، بَخش مُوشْد و شرابِ شاهانه از
سَخاوتِ پادشاه پَریمو بُود. ⑧ دَ بارِه
وُچی کدو، نظر دَ مَقَرّرات هیچ مَوانِع
و جُود نَدَشت، چُون پادشاه دَ تمامِ
خِدمتگاری دَربار خُو دَسْتور دَدَد که
قَد هر کس مُطابِقِ مَیل شی رفتار کنه.
⑨ دَ امزُو غَیت مَلِکِه وَشتی ام بَلَدِه
خاتُونو دَ قَصْرِ پادشاهی خَشایارشاه
یگ مِهمانی تَرْتیب دَد.

⑩ دَ روزِ هَفْتُمِ مِهمانی وَختیکِه

دِلِ پادشاه از مَسْتی شراب خوش بُود،
اَو دَ بِلِه مِهومان، بَزتا، حَرَبونا، بَگتا،
اَبَگتا، زِتار و کرکاس که هفت

حاضرِباش بُود و دَ حُضُورِ خُشایارشاه
خِدمت مُوکد، اَمَر کد ⑪ که مَلِکه

وَشْتی ره قَد تاجِ شاهانِه شی دَ پیشِ
پادشاه بیرِه تا نُوربندی ازو ره دَ مَرْدُم و
کُتِه کَلونا نِشو بَدیه، چُون اُو خوشنُمای
بُود. ⑫ لیکِن مَلِکه وَشْتی پَیغامِ

پادشاه ره که از دِستِ حاضرِباشا رَیی
کُدد نادیده گِرِفت و نَمَد. پس پادشاه
غَدَر قار شُد و غَضَبِ ازو دَ دُرُون شی

الَّنگه کد .

۱۳) اوخته پادشاه قد مردای حکیم-

و-دانا که از وَضَعِیتِ زمان-و-قانون

باخبر بُود مشوره کد، چُون پادشاه

عادت دشت که قد تمام کسای که

قانون و قضاوت کدو ره مُوفامید،

مشوره کنه. ۱۴) و اینی کسا دَزُو

نزدیک بُود: کَرشِنا، شیتار، اَدَماتا،

تَرشیش، مِرس، مَرسِنا و مِمُوکان،

هفت کُتّه فارس و ماد که همیشه دَ

حُضُورِ پادشاه بُود و دَ قِصرِ پادشاهی دَ

قطارِ اوّل می‌شست. ^(۱۵) پادشاه پُرسید:

”دَ مُطابقِ قانُونِ قَد مَلِکِه وَشْتی بایَد
چی کار شُنِه؟ چراکِه اَو اَمَرِ خُشایارشاه
رِه کِه دَ وَسِیلِه حاضِرِباشا شُد، دَ جای
نُورِد.“ ^(۱۶) اوخته مِمُوکان دَ حُضُورِ

پادشاه و کُتّه‌کلونا اینی رَقَم گُفت:

”مَلِکِه وَشْتی نَتْنِها دَ خِلَافِ پادشاه
خُطا کَدِه، بَلِکِه دَ خِلَافِ تَمَامِ کُتّه‌کلونا
و مَرْدُمای کِه دَ پِگِ وِلايَت‌های

خُشایارشاه اَسْتِه خُطا کَدِه. ^(۱۷) چُون

وَخْتِیکِه ای کارِ مَلِکِه دَ پِیشِ پِگِ
خاتُونو بَرَمَلا شُنِه، اوخته شُویونِ ازوا دَ

نَظَرِ اَزوا خار-و-حَقِير مُوشه و اُونَا
 مُوگه، ' اونه، خَشایارشاه اَمَر کد که
 مَلِکه وَشتی ره دَ پیش شی بیرَه، ولِ
 اُو نَمَد. ' (۱۸) اَرِ، اَمروز خاتُونوی
 نَفرای دَربارِ فارس و ماد که دَ بارِه
 اَمزی رِفَتارِ مَلِکه شَنِیده، اُونَا ام دَ پَگِ
 نَفرای دَربارِ پادشاه اَمی رَقم جَواب
 مِیدیه و تَوهِین و غَضَب از حد کَلو
 پَیدا مُوشه. (۱۹) پَس اگه صَلاحِ پادشاه
 بَشه، بیلَه که یَگ فرماَنِ شاهانه از
 طَرَفِ اَزو صَادِر شُنه و دَ قَوانینِ فارس
 و ماد ام ثَبَت شُنه تا تَغییر نَکنه و

نوشته شنه که وَشتی دیگه هرگز دَ
حُضُورِ خشایارشاہ نیہ. امچنان پادشاہ
مقامِ شاہانہ ازو رہ دَ یگِ دیگه کہ ازو
کده خُوبتر بَشہ بَدیہ. ②۰ وَختی امی
حُکم کہ پادشاہ صادرِ مُونہ دَ تمامِ
قَلَمروِ پادشاہی شی کہ غَدِر کُتہ آستہ
شَنِیدہ شنه، اوختہ پگِ خاتُونو دَ
شُویون خُو اِحترامِ مُونہ، چی کُتہ بَشہ،
چی ریزہ.

②۱ امی توره دَ نظرِ پادشاہ و
کُتہ کَلونا خُوب معلُوم شُد و پادشاہ

مُطَابِقِ توره مِمُوكان رفتار كد. ②۲
اوخته پادشاه دَ تمامِ ولایت‌های خُو
فرمان ریی كد، دَ هر ولایتِ مُطَابِقِ
رسم-اَلْخَطِ شی و دَ هر قومِ مُطَابِقِ
زبون شی، تا هر مَرَد دَ خانِه خُو حاکِم
بَشَه و مُطَابِقِ رَسْمِ مَرْدُم خُو تَصْمِیمِ
بِگِیره.

اِسْتِرِ مَلِکِه مَوْشَه

۲ ① بعد امزی چیزا وختیکه
غَضَبِ خَشایارشاه تاه شِشت، اُو وَشْتی
و چیزی ره كه اُو كُدد و تَصْمِیمِ ره

که دَ بارِه ازو گِرِفْتِه شُدُد، یاد مُوکد.

② اوخته خِدمتگاری پادشاه که اُورِه

خِدمت مُوکد گُفت: ” اِجازِه بِدی که

دُخترِونِ خانِه خوشنُمایِ بَلدِه پادشاه

طَلَب شُنِه. ③ و پادشاه بَلدِه ازی کار

دَ تمامِ ولایت‌هایِ مَمْلَکَتِ خُو مامُورا

رِه تَعیینِ کنِه تا اُونا تمامِ دُخترِونِ خانِه

خوشنُمایِ رِه دَ قَصْرِ شُوشِ دَ خانِه

خاتُونویِ پادشاه دَ تَیِ نَظَرِ هیگِه

حاضِرِباشِ پادشاه که مَسئُولِ خاتُونو

اَسْتِه، جَمِ کنِه و بَلدِه ازوا اَسبابِ

آرایشِ امِ بِدیه. ④ اوخته هر دُختر که

دَ نَظَرِ پادشاه خُوب معلُوم شُد، اُمُو دَ
جای وَشتی مَلِکِ شَنه. "ای توره دَ
نَظَرِ پادشاه خُوب معلُوم شُد و اُو اُمُو
رقم کد.

⑤ دَ امزُو غَیت یگ نفرِ یهُودی دَ
پایتخت دَ شُوش زِندگی مُوکد که نام
شی مَوردِخای باچه یائیر، اولادِه
شِمعی اولادِه قیسِ بِنیامینی بُود. ⑥
اُو دَ مینکلِ اسیرای بُود که از اورشَلیم
قد یِکونیا پادشاهِ یهُودا دَ اسیری بُرده
شُد، قد کسای که نَبوکدنصر پادشاهِ

بَابِل دَ اسیری بُرْدُد. ⑦ موردِخای

هَدَساه، یعنی اِستِر ره که دُخترِ کاکای
شی بُود، کُتِه کُدد، چُون اُو آتِه و آبه
نَدَشت؛ اُمُو دُختر نُوَرَبَند و خوشنُمای
بُود و غَیْتیکه آتِه و آبه شی فَوْت کُدد،
موردِخای اُو ره فرزندِی گِرِفْتُد.

⑧ پس وختیکه حُکمِ پادشاه و

فرمانِ شی اِعلان شُد و دُخترِ کَلو دَ
قصرِ شُوش دَ تِی نظرِ هیگِه جَم شُد،
اِستِر ام دَ خانِه پادشاه بُرده شُد تا دَ تِی
نظرِ هیگِه که مَسْئُولِ خاتُونو بُود،

بَشَه. ⑨ اُمُو دُختر دَ نظرِ ازُو خوش

خورد و مَورِدِ لُطف-و-مِهرِبانِی شی

قرارِ گِرِفت. پس اُو دِستی اَسبابِ

آرایش و تقسیمِ خوراک شی ره بَلَدِه

ازُو آماده کد و هفت بَهِترین کَنیز ره از

قصرِ پادشاه بَلَدِه ازُو دَد و اُو ره قد

کَنیزای شی دَ بَهِترین جای خانِه خاتُونو

جای دَد. ⑩ اِستِرِ قَوم و نَسَبِ خُو ره

بَرَمَلا نَکد، چراکه مَورِدِخای دَزُو

گوشَزَد کُدد که نَگیه. ⑪ مَورِدِخای

هر روز دَ پِیشِ رُوی حَولی خانِه خاتُونو

قَدَمِ مِیزَد تا از احوالِ اِستِرِ باخبر شُنه و

ام بدنه که قد ازو چیز کار موشه.

❶❷ وخت شی رسید که هر دختر دَ

نوبت دَ پیشِ خشایارشاہ بوره، یعنی

بعد از ختمِ دوازده ماه، چُون دَ مُطابقِ

رَسَمِ خاتُونو هر دختر باید دوازده ماه دَ

اُونجی موبود و دَ امزی مُدتِ زمانِ

آرایشِ ازوا پوره موشد، که شش ماه

بلده ملیدونِ روغونِ مُر و شش ماه ام

بلده استِفادهِ عطرها و اسبابِ آرایشِ

خاتُونو بود. ❶❸ وختی یگ دختر دَ

پیشِ پادشاہ مورفت، هر چیزی که

میخواست دَزو دده موشد تا قد خُو از

خانِه خاتُونو دَ قصرِ پادشاه بُره. ①۴

أو دَ وختِ شام داخلِ مورفت و

صباحِ گاه دَ خانِه دوّمِ خاتُونو پس میّمَد

و اِجازَه نَدشت که بسم دَ پیشِ پادشاه

بوره، سوای که خوشِ پادشاه میّمَد و

پادشاه نامِ شی ره گِرفته أو ره طلبِ

مُوکَد. خانِه دوّمِ خاتُونو دَ تی نظرِ

شَعَشغازِ حاضرِباشِ پادشاه بُود و أو

مَسئُولِ کِنِزای بُود که خاتُونوی پادشاه

شُدُد.

①۵ وختی نوبَتِ اِستِرِ رسید که دَ

پیشِ پادشاه بوره، أو بَغیر از چیزای که

هیگه حاضرِ باشِ پادشاه و مسئُولِ
 خاتُونو دَزُو گُفتُد، دِیگه چیزِ طلبِ نکد
 و هر کس که اِستِر ره مِیدید دَ نظرِ شی
 خوش مُو خورد. اِستِر دُخترِ اَبیحایل،
 کاکای مَوردِ خای بُود که مَوردِ خای اُو
 ره فرزندی گِرِفتُد. ^(۱۶) دَ امزی رقم
 اِستِر دَ پیشِ خَشایار شاه، دَ قصرِ
 پادشاهی شی دَ ماهِ دَهَم یعنی ماهِ
 طِبِت، دَ سالِ هفتمِ حُکمرانی شی اُورده
 شُد. ^(۱۷) پادشاه اِستِر ره از پِگِ
 خاتُونوی دِیگه کده خوش کد و اُو از
 تمامِ دُخترِونِ دِیگه کده مَوردِ لُطف و

مِهْرَبانی شی قرار گرفت. پس پادشاه
تاج شاهانه ره د سر شی ایشْت و اُو ره
د جای وَشتی مَلِکِه جور کد. ۱۸

اوخته پادشاه بَلدِه تمامِ نفرای دَربار و
خِدْمَتگاری خُویگِ مِهمانی کُتِه
تَرْتیب دَد؛ ای مِهمانی بِخاطرِ اِسْتِر
بُود. اُو امچنان د ولایت‌ها رُخصتی
اِعلان کد و قد سَخاوتِ شاهانه
تُحفه‌ها بَخش کد.

موردخای پادشاه ره از دَسِیسه
باخبر مونه

وختی دُخترو بسم جم شُد، (۱۹)

موردِخای دَ درگِه پادشاه شِشته بُود.

اِسْتِرِ هَنوز ام اَصْل-و-نَسَب و قَوْم (۲۰)

خُو ره بَرَمَلَا نَكْدَد، اَمُو رَقْم که

موردِخای از گوشِ اَزُو کشیدَد، چُون

اِسْتِرِ گُفْتِه موردِخای ره هَنوز ام دَ جای

میوَرَد، دُرُست رَقْمِ زَمانی که موردِخای

اَو ره کُتِه مُوکَد. (۲۱) دَ اَمَزُو زَمَان دَ

حَالِیکه موردِخای دَ درگِه پادشاه شِشته

بُود، بَگَتان و تِرِش دُو نفر از

حاضِرِباشای پادشاه که مُحَافِظِینِ درگِه

قصر بُود خَشْمِگِین شُد و نَقْشِه کشید

که دَ بَلَه خَشایارشاه دِست باله کنه.

②② لیکن موردخای ازی توره باخبر

شُد و دَ مَلِکه اِستِر گُفت و اِستِر از

زِیونِ موردخای دَ پادشاه خبر دَد. ②③

وختی دَ امزی باره تحقیق شُد، معلوم

شُد که حقیقت دَره، اوخته هر دُوی

ازوا ره دَ دار اوزو کد و ای مطلب دَ

حُضُورِ پادشاه دَ کِتابِ تَواریخ ثبت

شُد.

نقشه هامان بَلَدِه نابُود کدون

یهودیا

۳ ① بعد از چند وخت

خشایارشاه مقامِ هامان باچه همداتای
اگاگی ره باله کد و چوکی شی ره از
تمامِ نفرای دَربار کده که قد شی بُود،
باله قرار دَد. ② پگِ خدمتگاری

پادشاه که دَ درگه پادشاه بُود، خود ره
خَم کده دَ هامان احترام مُوکد، چُون
پادشاه دَ باره ازو امو رقم امر کُدد.
لیکن موردِخای نه خَم مُوشد و نه دَزو
احترام مُوکد. ③ اوخته خدمتگاری

پادشاه که دَ درگه پادشاه بُود، دَ
موردِخای گُفت: ”چرا از امرِ پادشاه

سَریچی مُونی؟" ④ اونا هر روز دَزُو

مُوگُفت، لیکن اُو توره ازوا ره گوش

نَموِکد. پس اونا دَ هامان خبر دَد تا

بِنِگره که توره مورِدخای ثابت قَدَم

مُومنه یا نه، چُون اُو دَزوا گُفتد که اُو

یگ یهودی آسته. ⑤ وختی هامان

دید که مورِدخای دَ برابرِ ازو خَم نَشُد و

اُو ره اِحترام نکد، هامان غدر قار شُد.

⑥ لیکن دِست باله کدو تنها دَ بِلِه

مورِدخای دَ نظر شی گم معلوم شُد،

چُون اونا دَ باره قَوْمِ مورِدخای دَزُو خبر

دَدَد. پس هامان قَصَد کد که تمام

یَهُودِیَا یعنی قَوْمِ مَورِدِخای رِه دَ تَمَامِ
مَمْلَکَتِ خَشایارشاه نابُود کَنه.

⑦ دَ مَاهِ اوّل، یعنی دَ مَاهِ نِیسان

دَ سَالِ دِوَازدَهَمِ حُکمرانی خَشایارشاه،

اُونَا دَ حُضُورِ هَامان بَلَدِه نابُود کَدُونِ

یَهُودِیَا «پُور» یعنی پِشکِ اَنَدخت و ای

کار رِه هر روز و هر ماه مُوکد تا پِشکِ

دَ مَاهِ دِوَازدَهَمِ که مَاهِ اَدَارِ بَشَه بُر شُد.

⑧ اوخته هَامان دَ خَشایارشاه گُفت:

”یگِ قَوْمِ اَسْتِه که دَ مِیَنکَلِ تَمَامِ

قَوْمِها دَ تَمَامِ وِلایتِ های مَمْلَکَتِ تُو

تِیتِ شُدِه و جَدَا زِندگی مُونِه؛ قَواینِ

ازوا از تمامِ مردُمایِ دیگه فرقِ دَره و
اونا از قوانینِ پادشاهِ اطاعتِ نمونه.
پس ای دَ نفعِ پادشاهِ نییه که ازی کارِ
ازوا چیم پوشی کنه. ⑨ اگه پادشاه
راضی بشه، بیله که یگ حکمِ صادر
شنه تا اونا نابودِ شنه و ما ده هزار
وزنه نُقره دَ دستِ مسئولینِ میدیم تا دَ
خزانه پادشاهِ بیره. ” ⑩ پس پادشاه
انگشترِ خوره از دستِ خوبرُ کد و او
ره دَ هامان باچه همداتایِ آگاهی که
دُشمونِ یهودیا بُود دد. ⑪ بعد ازو
پادشاه دَ هامان گفت: ”نُقره تُو از خود

تُو بَشَه و اُمُو قَوْم رَه اَم دَزْتُو دَدُم تا هر
چیزی که دَ نَظَر تُو خُوب معلوم مُوشَه
دَ حَقِ ازوا انجام بَدی.

①۲ پس کاتبای پادشاه دَ رُوزِ
سِیزدَهَمِ ماهِ اوّل کُوی شُد و یِگ حُکم
دَ مُطابِقِ چیزای که هاماَن اَمَر کُد، دَ
نُماینده های پادشاه، دَ والی های
ولایت ها و دَ کُتّه کلونای تمامِ مَرْدُم
نُوشته شُد، دَ هر ولایت مُطابِقِ رِسم-
الْخَط شی و دَ هر قَوْم مُطابِقِ زِبُون
شی. ای حُکم دَ نامِ خَشایار شاه نُوشته
شُد و قد اَنگِشترِ پادشاه مُهر شُد.

فرمان‌ها دَ وسیله قاصِدای تیزپای ۱۳

دَ تمامِ ولایت‌های پادشاه رَبی شد تا
اونا پگِ یهودیا ره گردو بزنه، بُکُشه و
نابود کنه؛ اَره، جوان و پیر و

بچکیچه و خاتو ره دَ یگ روز، یعنی دَ
روزِ سیزدهمِ ماهِ دوازدهم که ماهِ اَدار
بشه از بین بُره و مال و دارایی شی ره
غارَت کنه. ۱۴ یگ نقلِ امزی فرمان

دَ عِنوانِ حُکمِ قانونی باید دَ هر ولایت،
دَ تمامِ مردُمای ولایت نشو دده مُوشد
تا مردُم دَ امزو روز آماده موبود. ۱۵

پس قاصِدای تیزپای دَ اَمِرِ پادشاه رفت

و ای حُکم دَ پایتخت یعنی دَ شُوش ام
صادر شد. دَ حالیکه پادشاه و هامان
شسته شراب وُچی مُوکد، شارِ شُوش
پُر از شور-و-غوغا بُود.

موردِخای از اِستِر درخاستِ کومک مونه

۴ ① وختی موردِخای از تمامِ
چیزای که انجام شدد باخبر شد،
موردِخای کالای خُوره چک کد و
پلاس پوشیده خگِشتر دَ سر خُوباد کد

و دَ مینکلِ شارِ رفته دَ آوازِ بلند زار

زار چخرا کد ② و اُمُو رقم تا پیشِ

درگِه قصرِ پادشاه رفت، چُون هیچ کس

إجازِه ندشت که قد کالای پلاسی دَ

درگِه پادشاه داخلِ شُنه. ③ دَ هر

ولایتی که حُکم و فرمانِ پادشاه

میرسید، دَ اُونجی دَ مینکلِ یهُودیا

ماتمِ کُته شروعِ موشُد و اُونا روزه

میگرفت و چخرا کده غُصّه مُوخورد و

کلونی ازوا پلاس پوشیده دَ خگِشتر

خاو مُوکد.

④ وختی کنیزا و حاضرِباشای

استرِآمده دَزُو خبر دَد، مَلِکه غَدِر

پَریشان-و-غَمگی شُد و کالای رَیی کد تا

موردِخای بُپوشه و پلاس ره از جان خُو

بُر کنه، لیکن اُو قَبُول نَکَد. ⑤ اوخته

استرِهَتاخ ره که یکی از حاضرِباشای

پادشاه بُود و بَلَدِه خِدْمَت شی تعین

شُدَد، کُوی کد و دَزُو اَمَر کد که پیشِ

موردِخای بوره و پُرسان کنه که چیز

کار شُدِه و چرا ای رَقْم شُدِه. ⑥ پس

هَتاخ دَ مِیدانی شار که دَ پیشِ درِگِه

قصرِ پادشاه بُود، دَ دِیرِ موردِخای رفت

⑦ و موردخای اُو ره از تمام چیزای

که قد ازو رُخ دَدَد و از مقدار نُقره که

هامان بلده نابُود کدونِ یهُودیا وعده

کُدَد که دَ خزانه پادشاه میدیه، باخبر

کد. ⑧ امچنان موردخای یگ نقلِ

فرمانِ نوشته شُده ره که دَ شُوش بلده

نابُود کدونِ ازوا صادر شُدَد، دَزو دَد تا

دَ اِستِر نشو بدیه و اُو ره باخبر کنه و دَ

اِستِر وظیفه بدیه که دَ پیشِ پادشاه

بوره و دَ پیشِ ازو عذر-و-زاری کده

ازو خاهش کنه که دَ بله قوم شی رَحِم

کنه. ⑨ هتاخ پس اَمَد و چیزای ره که

موردِ خای گُفتُ دَ اِستِر رَسَند. ⑩

اوخته اِستِر قد هَتاخ توره گُفت و دَزُو
وِظیفه دَد که اینی پِیغام ره دَ موردِ خای
رَسَنده بُگیه: ⑪ ”تمامِ خِدمتگاری

پادشاه و مردُمای ولایت های پادشاه
مِیْدَنه که هر مَرَد یا خاتُو که دَ حَوَلی
داخِلی دَربارِ بَدُونِ طَلَب شُدو دَ پیشِ
پادشاه بوره، دَ باره اَزُو تنها یگ حُکم
اَسته: اُو باید کُشته شُنه، سِوای که
پادشاه تِیاقِ طِلائی ره سُونِ اَزُو دِراز
کنه و اُو زنده بُمنه. و فِعلاً سی روز
مُوشه که ما طَلَب نَشُدیم که دَ پیشِ

پادشاه داخل بورم. ” (۱۲) وختی تورای

اِستِر ره دَ موردِخای رَسند، (۱۳)

موردِخای گُفت که دَ جوابِ اِستِر اینی

رقم بُگیه: ” دَ دِل خُو فِکر نَکُو که تُو

دَ قصرِ پادشاه خلاصی پیدا مونی و از

پَگِ یهودیا فرق دَری. (۱۴) چُون اگه تُو

دَ ای رقم وخت چُپ بِشینی، خلاصی و

نِجات بِلَدِه یهودیا از جای دیگه دَ

وَجُود مییه، لیکن تُو و خانوارِ آتِه تُو

نابُود موشید. کی میدنه، اِمکان دَره

بَلَدِه امزی رقم وخت تُو دَ مقامِ شاهانه

رَسیده بَشی. ” (۱۵) اوخته اِستِر دَ

موردِخای جواب ریی کده گُفت: ①۶

”بورو، پگِ یهُودیای ره که دَ شوش
یافت مُوشه جَم کُو و بخاطرِ ازمه روزه
گِرِفته سه شاو و روز نه بُخورید و نه
وُچی کُنید؛ ما و کنیزای مه ام رقم
ازشمو آلی روزه میگیری. بعد ازو ما
دَ پیشِ پادشاه مورم، باوجودِ که ای
کارِ خلافِ قانون آسته؛ و اگه نابود
شدُم، بیل که نابود شُنم.“

①۷ پس موردِخای رفت و چیزای

ره که اِستِر دَزُو هِدایت دَدَد، انجام دَد.

اِسْتِرِ پادشاه و هامان ره مِهمو

مُونه

۵ ① دَ روزِ سِوَمِ اِسْتِرِ کالای

شاهانه خُو ره پوشید و دَ حَولی داخلی
قصرِ پادشاه، رُوی دَ رُوی دربارِ پادشاه
ایسته شُد. پادشاه دَ مَنه دَربارِ شاهي
رُوی دَ رُوی درگه قصر دَ بِلَه تَختِ
پادشاهی خُو شِشْتُد. ② امی که

پادشاه مَلِکه اِسْتِرِ ره دِید که دَ حَولی
ایسته یه، نظرِ لُطفِ شی دَ بِلَه ازو
قرارِ گِرِفت و پادشاه تِیاقِ طِلّایی ره که

دَ دِستِ شِی بُود، سُونِ اِستِرِ دِراز کد و
اِستِرِ نَزْدِیک اَمَدِه دَ نوکِ تِیاقِ دِستِ
زَد. ③ اوخته پادشاه پُرسان کده

گُفت: ”چی گپ شُدِه مَلِکِه اِستِر؟ چی
خاهِشِ دَری؟ حتّی اگِه نِیمِ مَمَلکَتِ مه
ام بَشِه، دَز تُو دَدِه مُوشِه.“ ④ اِستِر
دَ جَوابِ شِی گُفت: ”اگِه پادشاه

راضی بَشِه، خاهِشِ مُونُم که پادشاه و
هامان اِمرُوز دَ مِهمانی که بَلَدِه شِی
تَرْتِیبِ دَدِیم بیه.“ ⑤ اوخته پادشاه

گُفت: ”هامان ره دِستی کُوی کُنید تا
خاهِشِ اِستِر دَ جای اُورده شُنِه.“ پَس

پادشاه و هامان دَ مِهمانی که اِستَر
 ترتیب دَده بُود رفت. ⑥ وختیکه اُونا
 شرابِ انگور وُچی مُوکد، پادشاه دَ
 اِستَر گُفت: ”درخواست تُو چی یه؟
 بُگی تا بلده تُو دَده شُنه؛ چی خاهش
 دَری؟ حتی اگه نِیمِ مَمَلکت مه ام
 بَشه، خاهش تُو پوره مُوشه. ⑦
 اِستَر دَ جواب شی گُفت: ”درخواست و
 خاهش مه اینی آسته: ⑧ اگه نظرِ
 لُطفِ پادشاه دَ بله مه قرار گِرفته و
 پادشاه راضی آسته که درخواست و
 خاهش مَره پوره کنه، پادشاه و هامان

صَباح ام لُطف کده دَ مِهمانی که بَلدِه
ازوا ترتیب میدیُم بیه، اوخته ما دَ تورِه
پادشاه جواب میدیُم.

هامان میخایه موردخای ره دار بزنه

⑨ هامان دَ امزُو روز خوشحال و
طَب خوش بُر شُده رفت. لیکن وختی
هامان موردخای ره دَ درگِه پادشاه
هُوش کد و دید که باله نَشُد و بخاطرِ
ازو خود ره شور ام نَدَد، هامان دَ بِلِه

موردِ خای سخت قار شد. ^(۱۰) مگم
هامان خود ره اداره کده خانه رفت و
بعد ازو نفر ریی کده رفیقای خُو و
خاتون خُو زِ ریش ره کُوی کد. ^(۱۱)
اوخته هامان از مال و دَوْلَتِ غَدَر خُو،
از باچه‌های کلون خُو، از تمام چیزای
که پادشاه قد ازوا اُو ره بزرگ جور
کُدد و ای که چطور اُو ره از نفرای
دربار و خدمتگارای پادشاه باله قرار
دده بُود، بلده ازوا پُف کد. ^(۱۲) هامان
ادامه دده گُفت: ”مَلِکِه اِسْتِرام دَ
مِهمانی که ترتیب دده بُود، بغیر ازمه

و پادشاه هیچ کس ره طلب نکد.
صَباح ام اُو مَره قد پادشاه مِهْمو کده.
⑬ ولے پگِ امزی چیزا تا زمانی که
موردِخای یهودی ره دَ درگه پادشاه
شِشته بِنِگرم بِلده مه هیچ آسته.

⑭ اوخته خاتُون شی زِرِش و پگِ
رِفِقای شی دَزُو گُفت: ”بیل که یگ
دار دَ بِلندی پِنجاه توغی جور شُنه و
صَباح گاه رفته دَ پادشاه بُگی که
موردِخای ره دَ امزُو دار اوزو کنه؛ بعد
ازو طَب خوش قد پادشاه دَ مِهْمانی
بورُو. ”ای توره دَ نظرِ هامان خوش

خورد و اُو امر کد که دار جور شُنه.

پادشاه موردِخای ره صاحبِ مقام و احترام مونه

۶ ① دَ امزُو شاو پادشاه ره

خاو نَبُرد؛ اوخته اُو امر کد که کِتابِ

نوشته های تَواریخ ره بیرِه و دَ حُضُورِ

پادشاه بِخانه. ② دَزُو نوشته پیدا شد

که چی رقم موردِخای بِگتان و تِرِش ره

که دُو حاضرِباشِ پادشاه و مُحافِظِینِ

درِگه شی بُود و نقشه کشیدد که دَ بِلِه

خشایارشاه دِست باله کنه، اِشا کد.

③ اوخته پادشاه پُرسان کده گُفت:

”چی اِحترام و عِزَت دَ مورِدخای بِلده

امزی کار شی دَده شُد؟“ خِدمتگارای

پادشاه که اُو ره خِدمت مُوکد گُفت:

”بِلده ازو هیچ کار نَشده.“ ④

پادشاه گُفت: ”دَ حَولی کی

آسته؟“ هاماَن دَ امزُو لحظه دَ حَولی

بُرونی قِصرِ پادشاه داخِل شُد تا دَ

پادشاه بُگیه که مورِدخای ره دَ امزُو

دار که بِلده شی آماده کُدد، اوزو کنه.

⑤ خِدمتگارای پادشاه دَزشی گُفت:

”اونه، هامان دَ حَولی ایسته

یه. ”پادشاه گُفت: ”بیلید که داخل

بییه. ” ⑥ وختی هامان داخل اَمَد،

پادشاه دَزشی گُفت: ”مَرَدی ره که

پادشاه میخایه اِحترام و عِزَت بِدیه،

بَلَدِه اَزو باید چی کار شُنه؟ ”هامان دَ

دِل خُو گُفت: ”پادشاه دَ کی میخایه

عِزَت و اِحترام بِدیه، بَغیر ازمه؟ ” ⑦

پس هامان دَ پادشاه گُفت: ”مَرَدی ره

که پادشاه میخایه عِزَت و اِحترام بِدیه،

بیلِه که بَلَدِه شی یگ چَپَن شاهانه ⑧

که پادشاه پوشیده اُورده شُنه و ام یگ

آسپی که پادشاه سوار شده و دَ سر خُو
تاج شاهانه دَره. ⑨ اوخته چَپَن و

آسپ دَ دِستِ یکی از کُتّه سرای نامتوی
دربارِ پادشاه دَدِه شُنِه و اُو چَپَن ره دَ
امزُو مَرَد که پادشاه میخایه عِزَت و
إِحترام بِدیه بُپوشَنِه و اُو ره دَ بِلِه آسپ
سوار کده دَ مَیدانی شارِ بَگردَنِه و پیش
پیش شی رفته جار زده بُگیه، 'مَرَدی
ره که پادشاه بِخایه عِزَت و إِحترام
بِدیه، قد شی امی رقم رفتار مُوشه. "'

⑩ پادشاه دَ هامان گُفت: "عَجَلِه

کُو، چَپَن و آسپ ره بَگیر و اُمُو رقم که

گفتی بَلَدِه مَورِدِخای یهُودی که دَ درِگِه
پادشاه شِشته، اُمُو رَقَم بُکُو و از تمامِ
چیزای که گفتی یگ شی ام کَم
نَشْنِه. ” ⑪ پس هَمان چَین و اَسپ
رِه گِرِفت و چَین رِه دَ مَورِدِخای پُوشَنده
اُو رِه دَ بِلِه اَسپ سوار کد و دَ مَیدانی
شار گَشْتَنده پِیش پِیش شی رَفت و جَار
زَدِه گُفت: ”مَرْدی رِه که پادشاه بِخایِه
عِزَت و اِحْتِرام بِدِیه، قَد شی اَمی رَقَم
رَفتار مُوشِه. ”

⑫ بعد ازُو مَورِدِخای پَس دَ درِگِه
پادشاه اَمَد، لَیکِن هَمان کُویُوبار شُدِه

سر خُورِه پوشَند و دَ عَجَلَه خانِه خُورِه

رفت. ^(۱۳) وختی هاماَن تمامِ چیزای ره

که قد ازو رُخ دَدَد دَ خاتُون خُورِش و

پِگِ رَفیقای خُورِش نقل کد، مُشاوِرای دانا

و خاتُون شی زِرِش دَزُو گُفت: ”اگه

موردِخای، کسی که شِکست تُو دَ پیش

شی شُروع شُدِه، از نسلِ یهُود بَشِه، تُو

دَ بِلِه ازو کامیاب نَمُوشی، بَلِکِه حتماً

دَ پیش شی شِکست مُوخوری.“

^(۱۴) دَ حالیکه اونا دَرُو قد ازو توره

مُوگُفت، حاضِرِباشای پادشاه رَسید و

هامان ره دَ عَجَلَه دَ مِهمانی که اِستِر

ترتیب دده بُود بُرد.

هامان دَ دار اوزو مُوشه

۷ ① پس پادشاه و هامان دَ

مهمانی مَلِکِه اِستِر رفت. ② دَ روزِ

دوّم ام وختیکه اونا شرابِ انگُور وُچی

مُوکد، پادشاه دَ اِستِر گُفت: ”درخواست

تُو چی یِه مَلِکِه اِستِر؟ بُگی، بِلدِه تُو

دده مُوشه؛ چی خاهِش دَری؟ حتّی اگه

نیمِ مَمَلکَت مه ام بَشه، خاهِش تُو پُوره

مُوشه. ” ③ مَلِکِه اِستِر دَ جواب شی

گفت: ”آی پادشاه، اگه نظرِ لُطف تُو دَ
بِلَه مه قرار گِرِفته و اگه پادشاه راضی
آسته، بیلَه که جان مه دَ درخواست مه و
قوم مه دَ خاهش مه بخشیده شُنه. ④

چُون مو، یعنی ما و قوم مه سَودا
شُدے که گردو زده شُنی، کُشته شُنی
و از بَین بُرده شُنی. اگه مو فقط دَ
عِنوانِ غُلام و کَنیز سَودا مَوشُدی، ما
خود ره چُپ میگِرِفْتُم، چُون لازم نییه
که بَلدِه ای رَقم مُشکِلات دَ پادشاه
زَحمت دَدِه شُنه.“

⑤ خَشایارشاه از مَلِکه اِستِر

پُرسان کده گُفت: ”اَو کی آسته و دَ
کُجا آسته که جُرأت کده تا ای رقم کار
ره انجام بَدیه؟“ ⑥ اِستِر گُفت:

”مُخَالِف و دُشمو، اینمی هامان شَریر
آسته.“ اوخته هامان دَ حُضُورِ پادشاه و
مَلِکِ دَ ترس-و-وَحْشَت اُفتَد. ⑦

پادشاه سرِ غَضَب از مِهمانی باله شُدِه
دَ باغِ قصر رفت، لیکن هامان شِشت
تا بَلَدِ نِجاتِ جان خُو از مَلِکِ اِستِر
درخواست کنه، چُون اُو دید که پادشاه
تصمیم گِرِفته و اُو ره نابُود مُونه. ⑧

وختی پادشاه از باغِ قصر دَ صالُونِ

مِهمانی پس اَمَد، هامان دَ تَخْتی که
اِسْتِر دَ بِلَه شی بُود اُفْتَدُد؛ پادشاه چِغ
زَدَه گُفت: ”آیا ای نفر حتی دَ پیشِ
رُوی مه و دَ خانِه مه دَ مَلِکِه دِست
دِرازی مُونه؟“ امی که ای توره‌ها از
دانِ پادشاه بُر شُد، حاضِرِباشا رُوی
هامان ره پوشَند. ⑨ اوخته حَرَبونا
یکی از حاضِرِباشا که دَ حُضُورِ پادشاه
مُوبُود، گُفت: ”اونه، داری که پَنجاه
توغی بِلندی دَره و هامان بِلَدِه
موردِخای، بِلَدِه کسی که دَ خُوبی
پادشاه توره گُفت آماده کده، دَ خانِه

هامان تيار آسته. ”پادشاه گُفت: ”اُو
ره دَ امزُو اوزو کُنید!“ ⑩ پس هامان
ره دَ داری که اُو بَلدِه مَوردِخای آماده
کُدد، اوزو کد و قارِ پادشاه تاه شِشت.

حُکمِ پادشاه دَ نفعِ يهُوديا

① ۸ دَ امزُو روز خشايارشاه
خانِه هامان دُشمونِ يهُوديا ره دَ مَلِکه
اِستِر دَد و مَوردِخای ام دَ حُضُورِ پادشاه
اَمَد، چُون اِستِر گُفتد که اُو چيز خيل
شَي مُوشه. ② اوخته پادشاه انگِشترِ

مُهردار خُو ره که از هامان پس گرفتُد،
بُر کده دَ موردِخای دَد و اِستِر

موردِخای ره دَ بِلِه خانِه هامان قرار

دَد. ③ دَ امزُو غیت اِستِر بسم قد

پادشاه توره گُفت و دَ پای‌های شی

اُفتَدِه چخرا کد و دَ پیش شی زاری کد

که قَصِدِ شَرِیرانِه هامان اِگاگی و نقِشه

ره که دَ خِلافِ یهُودیا کَشِیدُد، باطل

کنه. ④ پادشاه تِیاقِ طِلائی ره سُونِ

اِستِر دِراز کد و اِستِر باله شُدِه دَ

حُضُورِ پادشاه ایسته شُد ⑤ و گُفت:

”اگه پادشاه راضی بَشه و ما مَورِدِ

لُطْفِ شِی قَرَارِ گِرِفْتِه بَشُم و اگِه اَمی
چِیز دَ پِیشِ پادشاه دُرُسْت معلُوم مُوشِه
و از مِه راضی اَستِه، بیلِه کِه یِگ
حُکْم نِوِشْتِه شُنِه تا فرمان های کِه
نقِشِه هاماَن باچِه هَمِداتای اگاگی اَستِه
باطِل شُنِه، اُمُو فرمان ها کِه اُو نِوِشْتِه
کد تا یهُودیا رِه کِه دَ تمامِ ولایت های
پادشاه اَستِه نابُود کُنِه. ⑥ چُون ما
چِطُور مِیتُم بَلای رِه کِه دَ بِلِه قَوم مِه
مِیِه تَحْمُل کُنُم و یا چِطُور مِیتُم
نابُودی قَومای خُو رِه بِنِگَرُم؟”

⑦ اوخته خَشایار شاه دَ مَلِکِه اِستِر

و موردِ خای یهودی گفت: ”توخ کُنید،

ما خانه هَمان ره دَ اِستِر دَدُم و

حاضرِ باشای مه اُو ره دَ دار اوزو کد،

چُون اُو قَصَد کَدَد که دَ بِلَه یهودیا

دِست باله کنه. [⤴] آلی هر چیزی که

دَ نظر شُمُو خُوب معلوم مُوشه، اُمُو ره

دَ نامِ پادشاه بَلَدَه یهودیا نوشته کُنید و

اُو ره قد انگُشترِ مُهردارِ پادشاه مُهر

کُنید، چُون هر نوشته که دَ نامِ پادشاه

نوشته شُنه و قد انگُشترِ پادشاه مُهر

شُنه، هیچ کس نَمیتنه اُو ره تغیر

بَدیه. ”

⑨ پس دَ امزُو غَیت، دَ روزِ

بَیست و سِوَمِ مَاهِ سِوَمِ که مَاهِ سِیوان

بُود، کاتبای پادشاه کُوی شُد و دَ

مُطابِقِ تمامِ چیزای که موردِ خایِ اَمَرِ

کدِ یِگِ حُکَمِ دَ بَلَهِ یَهُودِیا، دَ بَلَهِ

نُماینده های پادشاه، دَ بَلَهِ والی ها و دَ

بَلَهِ کُتَه کَلونای ولایت ها از هِندوستان

گِرِفته تا کُوش که یِگِ صَد و بَیست و

هفت ولایت بُود نِوِشته شُد؛ بَلَدِه هر

ولایت دَ مُطابِقِ رِسمِ اَلْخَطِ شِی و بَلَدِه

هر قَومِ دَ مُطابِقِ زِیونِ شِی، اَمِچُنان

بَلَدِه یَهُودِیا دَ مُطابِقِ رِسمِ اَلْخَطِ ازوا و

زِبُونِ ازوا. ⑩ موردِ خای فرمان‌ها ره دَ
 نامِ خشایار شاه نوشته کد و قد انگُشترِ
 مُهردارِ پادشاه مُهر کده از دِستِ
 قاصِدای اَسپ‌سوار که اَسپ‌های ازوا
 از تُرخ اَسپ‌های شاهی بُود رَبی کد.
 ⑪ دَ امزُو فرمان‌ها پادشاه دَ یهُودیای
 که دَ تمامِ شارا بُود، اِجازه دَدُد که جَم
 شُنه و از جان خُو دِفاع کنه و نیروی
 مُسَلَحِ هر قَوم یا ولایتی که قَصِدِ حَمَله
 دَ بِلِه ازوا ره دَشته بَشه، اُونَا ره قد
 بچکِیچا و خاتُونوی ازوا گردو بَزَنه،
 بُکُشه و نابُود کنه و مال-و-دارایی شی

ره غارت کنه. ^(۱۲) ای کار ره د یگ

روز د تمام ولایت های خشایار شاه
انجام بدیه، یعنی د روز سیزدهم ماه
دوازدهم که ماه آدار آسته. ^(۱۳) قرار

امی شد که یگ نقل امزو نوشته د
عنوان حکم د هر ولایت رسنده شنه و
د تمام قومها اعلان شنه تا یهودیا خود
ره د امزو روز آماده کنه و از دشمنای
خو انتقام بگیره. ^(۱۴) پس قاصدا د بله

آسپهای ترخی شاهی سوار شد و
عجله کده د تیزی د امر پادشاه رفت.
امی حکم د قصر شوش صادر شد.

۱۵) اوخته موردِ خای از حُضُورِ

پادشاه قد کالای شاهانه لاجوردی و

سفید، تاجِ کُتّه طِلاّیی و چَپَنِ کُتانِ

نازُک و آرغوانی بُرو رفت و دَ تمامِ

شارِ شُوش آوازِ خوش-و-خوشحالی

بلند شد. ۱۶) ای بَلَدِه یهُودیا روشنی و

خوشحالی و خوشی و حُرمت بُود. ۱۷)

دَ هر ولایت و هر شار، یعنی دَ هر جای

که حُکم و فرمانِ پادشاه رسید، دَ

مینکلِ یهُودیا خوشی و خوشحالی شد

و جشن و روزِ خوش بُود. علاوه ازی،

غَدِرِ مردُمایِ مَمَلکَتِ پادشاه خود ره

یَهُود مُوگُفت، چِراکه ترسِ یَهُودیا دَ بِلِه
ازوا حاکِم شُدَد.

یَهُودیا دُشَمَنای خُو ره نابُود مُونه

۹ ① دَ روزِ سیزدَهَمِ ماهِ

دوازدهم که ماهِ اَدار بَشه، زمانی که
حُکم و فرمانِ پادشاهِ نَزْدِیکِ اِجرا شُدو
بُود و دَ امزُو روزِ دُشَمَنای یَهُودیا آرزو
دَشت که دَ بِلِه یَهُودیا حاکِم شُنه،

اَوَضاعِ بَرعکس شُد و یَهُودیا دَ بِلِه
مُخالِفای خُو حاکِم شُد. ② یَهُودیا دَ

شارای خُو دَ تمامِ ولایت های

خشایار شاه جَم شد تا دَ بِلِه کسای
 دِست باله کنه که قَصَد دَشت دَزوا
 ضرر بر سَنه، لیکن هیچ کس دَ برابرِ
 ازوا ایسته شُدِه نَتِست، چراکه ترسِ
 ازوا دَ بِلِه پگِ قوم‌ها حاکم شُدَد. ③
 دَ عَینِ حالِ تمامِ کُتّه‌کلونای ولایت‌ها،
 نُماینده‌های پادشاه، والی‌ها و
 خدمتگرای پادشاه از یهودیا حمایت
 مُوکد، چراکه ترسِ موردِخای دَ بِلِه
 ازوا حاکم شُدَد. ④ آری، موردِخای دَ
 قصرِ پادشاه مقامِ باله دَشت و آوازه
 شی دَ تمامِ ولایت‌ها تیت شُدِه مورفت

و موردِ خای روز دَ روز قُدرتمند مُوشُد.

⑤ پس یهُودیا تمامِ دُشمنای خُوره قد
دَم شمشیر زده کُشت و نابُود کد و قد
کسای که ازوا بد مُوبُرد هر کاری که
دِل شی شُد کد. ⑥ یهُودیا تنها دَ
پایتخت، یعنی دَ شُوش پَنج صد نفر ره
کُشته از بین بُرد. ⑦ اُونا پَرشنداطا،
دَلفون، اَسپاتا، ⑧ پوراتا، اَدلیا،
اَریداتا، ⑨ پَرمشتا، اَریسای، اَریدای
و ویزاتا، ⑩ یعنی ده باچه هاماَن باچه
هَمِداتای دُشمونِ یهُودیا ره کُشت،
لیکن دِست دَ غارتِ مال-و-دارایی ازوا

دِراز نَکد.

⑪ تَعْدَادِ کَسای که دَ پایتخت،

یعنی دَ شُوش کُشته شُد، دَ امزُو روز دَ

اطلاعِ پادشاه رَسَنده شُد. ⑫ و پادشاه

دَ مَلِکه اِستِر گُفت: ”یهُودیا دَ

پایتخت، یعنی دَ شُوش پَنج صد نفر ره

قَد دِه باچه هامان کُشته از بَین بُرده.

پس اُونا دَ دِیگه ولایت های پادشاه

چیز کار کده بَشه؟ دِیگه درخاست تُو

چی یه؟ بُگی، بَلدِه تُو دَدِه مُوشه؛

دِیگه چی خاهِش دَری؟ اُو ام بَلدِه تُو

پُورِه مُوشِه. ” (۱۳) اوخته مَلِکِه اِسْتِر

گُفت: ”اگِه پادشاه راضی بَشِه، بیلِه

کِه دَ یهُودیای شارِ شُوش اِجازِه دَدِه

شُنِه کِه صَباح ام دَ مُطابِقِ فرمانِ اِمروز

رفتار کنِه و دِه باچِه هامان ره دَ دار

اُوزو کنِه. ” (۱۴) پس پادشاه اَمَر کد کِه

اُمُو رَقَم شُنِه؛ اوخته یگ حُکم دَ شُوش

صاَدِر شُد و دِه باچِه هامان دَ دار اُوزو

شُد. (۱۵) یهُودیای کِه دَ شُوش بُود، دَ

روزِ چارَدَهَمِ ماهِ اَدار ام جَم شُد و سِه

صد نفر ره دَ شُوش کُشت، لیکن دِست

دَ غارتِ مال-و-دارایی کس دِرِاز نَکد.

①۶ دَ عَيْنِ حَالِ يَهُودِيَايِ كِه دَ

دیگه ولایت‌های پادشاه بُود ام جَم شُد
تا از جان‌های خُو دِفَاعِ کِنه و از شَرِ
دُشْمَنای خُو آرامی پیدا کِنه. پس اُونَا
ام هفتاد و پنج هزار نفر از مُخَالِفای
خُو ره کُشت، لیکن دِست دَ غَارَتِ مال
و دارایی کس دِرَاز نَکد. ①۷ امی کار
دَ روزِ سیزدَهَمِ ماهِ اَدَارِ شُد و اُونَا دَ
روزِ چارَدَهَمِ آرام-و-آسوده شُدِه امُو روز
ره جشنِ گِرِفت و خوشی کد.

①۸ لیکن یَهُودِيَايِ كِه دَ شُوش

بُود، علاوه از روزِ سیزدهم دَ روزِ
چاردهمِ امزو ماهِ امجم شد و دَ روزِ
پوزدهمِ آرام-و-آسوده شده امو روزِ ره
جشن گرفت و خوشی کد. ^(۱۹) امزی
خاطر یهودیای اطراف که دَ آغیلای
دُور دِست زندگی مونه، روزِ چاردهمِ
ماهِ آدار ره روزِ خوشی و جشن و روزِ
رُخصتی میگیره و بلده یگدیگه خو
تُحفه‌ها ریی مونه.

^(۲۰) موردخای امی چیزا ره نوشته
کد و خط‌ها ره دَ پگِ یهودیای که دَ
تمامِ ولایت‌های خشایار شاه بُود، دَ دُور

و نزدیک رَیّی کد ②۱ تا دَزوا هِدایت
 بِدیه که روزِ چارَدَهَم و پوزَدَهَم ماهِ اَدار
 ره هر سال جشن بِگیره. ②۲ اَمُو روزا،
 روزهای بُود که یَهُودیا از شَرِ دُشَمَنای
 خُو آرامی پَیدا کد و ماهی بُود که غَم
 ازوا دَ خوشی و ماتَمِ ازوا دَ روزِ خوش
 تَبَدیل شُد. اُو امچنان هِدایت دَد که
 اَمُو روزا ره دَ عِنوانِ روزای جشن و
 خوشحالی نِگاه کنه و دَ یِگدِیگه خُو
 تُحفه‌ها رَیّی کنه و دَ غَرِیبا بَخشِش‌ها
 بِدیه. ②۳ پس یَهُودیا ام چیزی ره که
 خودونِ ازوا انجام دَدون شی ره شُروع

کُدد و ام چیزِی ره که مورِدخای بَلدِه
ازوا نوِشته کُدد، دَ عِنوانِ رِسم قَبُول
کد.

②۴ هَمان باچِه هَمِداتای اگاگی،

دُشْمونِ تَمامِ یَهُودیا دَ خِلافِ یَهُودیا
نقشه کشیدد که اونا ره نابُود کنه و
«پُور» یعنی پِشک ام اَندختد که اونا
ره کُفته کَاملًا از بَین بُره، ②۵ لیکن
وختی اِستَر دَ پِیشِ پادشاه اَمَد، پادشاه
دَ وِسیلِه فرمان یگ حُکم صاَدِر کده
نوِشته کد که نقشِه شَریرانِه که هَمان
دَ خِلافِ یَهُودیا کشیدد باید دَ بَلِه خود

شی بیه و اُو و باچه های شی دَ دار
اُوزو شُنه. ^(۲۶) امزی خاطر اُمُو روزا

ره «پُوریم» نام ایشْت که از کَلِمِه
«پُور» گِرِفْتِه شُد. پس بخاطرِ تمام
چیزای که دَ امزی خطِ نوشته بُود و
بخاطرِ چیزای که یهُودیا دیدد و چیزای
که قد ازوا رُخ دَدَد، ^(۲۷) اُونا دَ بِلِه
خودون خُو، دَ بِلِه اولادِه خُو و دَ بِلِه
تمامِ کسای که قد ازوا یگجای شُدَد،
ای رسم ره فرض قرار دَد و قَبُول کد
که امی دُو روز ره بَدُونِ تاخیر هر سال
اُمُو رقم که نوشته شُدِه دَ وختِ مُعین

شی جشن بگیریه. ^(۲۸) و امی روزا ره
مردُم باید یاد کنه و دَ تمام نسل‌ها دَ هر
خانوار، هر ولایت و هر شار برگزار
کنه؛ و امی روزای «پُوریم» هرگز باید
از مینکل یهودیا از بین نَرُوه و یادآوری
شی دَ مینکل اولادِه ازوا بند نشنه.

^(۲۹) اوخته مَلِکه اِستِر دُخترِ
اَپِیحایل و مورِدخای یهودی قد تمام
اِختیاری که دَشت امی خطِ دوّم ره
نوشته کد تا رَسَمِ «پُوریم» ره تایید
کنه. ^(۳۰) و خط‌ها دَ تمام یهودیای که

دَ یگ صد و بیست و هفت ولایت
مَمَلکَتِ خشیار شاه بُود-و-باش دشت و
شاملِ تورای صلح-آمیز و آرامبخش
بُود، رَیی شُد ③۱ تا امی دُو روز
«پُوریم» ره دَ وختِ مُعین شی برگزار
کنه، اُمُو رقم که موردِ خای یهودی و
مَلِکه اِستِر دَ بِلَه ازوا فرض قرار دَد و
اُمُو رقم که اُونا دَ بِلَه خودون خُو و دَ
بِلَه اولادِه خُو مُقَرراتِ روزه گِرِفَتو و
ناله-و-فریاد کدو ره فرض قرار دَدَد.

③۲ پس حُکمِ اِستِر امی مُقَرراتِ
«پُوریم» ره تصدیق کد و دَ یگ کِتاب

ام نوشته شد.

۱۰ ① خشایار شاه د بِلَه

سرزمین خُو د شُمُولِ باشنده‌های

ساحل‌های دریا جزیه قرار دَد. ② تمام

کارای پُر قدرت و قوی خشایار شاه و

بیانِ عَظَمَتِ موردِ خای که چطور پادشاه

اُو ره بزرگ جور کد، د کتابِ تَواریخِ

پادشایونِ ماد و فارس نوشته یه. ③

موردِ خای یهودی بعد از خشایار شاه

نفرِ دوّمِ مَمَلکَتِ بُود. اُو د مینکلِ

یهودیا یگِ مَرِدِ بزرگ بُود و برارونِ

یَهُودِی شِی کِه تِعْدَاد اَزوا غَدِر کَلو بُود
اُو رِه دوست دَشت، چِراکِه اُو خُوبی
قَوم خُو رِه طَلَب مُوکد و دَ خَیرِ تَمَامِ
نَسَل خُو توره مُوگُفت.